

vedkommende selvfølgelig have; det er oven i Købet udtalt, at der skal gives rigelig Tid i saa Henseende. Det tror jeg ogsaa, man har mærket, idet det langtfra er lykkes at faa alle de paagældende Sager i Orden, skønt der er gaaet mange Maaneder. Saaledes har vi stillet os, fordi vi er klare over Vanskelighederne ved at faa Papirerne i Orden. Men jeg er glad ved, at det ærede Medlem saa kraftigt pointerer, at det selvfølgelig er en Forudsætning, at vedkommende har sine udenlandske Papirer i Orden, da vi ikke her kan paatage os at give ham dansk Pas, forinden det andet er i Orden.

Jeg skal med Hensyn til, om Ministeriets Fremgangsmaade har givet Anledning til Kritik fra tysk Side, oplyse, at det er et Faktum, at man fra den tyske Regerings Side har faaet Forespørgsel angaaende ganske enkelte Tilfælde, men efter at man er blevet underrettet om, hvorledes de paagældende Tilfælde forholdt sig, har man senere ikke hørt noget derom. Jeg tror derfor, at der paa alle Maader er blevet udvist den største Hensyntagen i disse Forhold. Det, der vistnok til en Begyndelse opskræmte Sindene dernede, var, at Politiet gik rundt og fik opgivet Navne; det troede man var identisk med, at de paagældende skulde udvises, medens Meningen blot var, at vi skulde have dem indregistreret, saa at vi vidste, hvor vi havde de forskellige Folk, og kunde undersøge de enkelte Tilfælde. Det misforstod man desværre. Om det var en Fejl dernedefra eller herfra, skal jeg ikke kunne sige. Faktum er, at man misforstod det. Jeg haaber, at det skal gaa godt og gaa uden nogen Gnidning. Det siger sig selv, at der er nogle, som rammes haardt, men det er der ikke noget at gøre ved. Naar vi tager alle de Hensyn, vi kan, kan vi ikke gøre mere.

Steincke: Den højtærede Justitsminister mente, at jeg var vittig, da jeg talte om Varefordyrere og, jeg havde nær sagt, derfor ikke talte som Jurist — det er nemlig meget sjældent, at Jurister som saadanne er vittige. Jeg vil dog sige til den højtærede Justitsminister, at det var egentlig nok min Mening at være morsom — det er jo aldrig kedeligt —, men det var ikke min Mening at være Jurist. Det var min Mening at sige, at naar Varefordyrelse i al Almindelighed ikke anses for at være noget særligt, hvad skal man sige, i den offentlige Mening nedsættende — hvis det var Tilfældet, saa vilde der jo være meget uhyggeligt her i Landet —, forekommer det mig heller ikke

at være en særlig Udvisningsgrund for dem, der her er Tale om, medmindre Tilfældet er af ganske særlig Karakter. Jeg nærer derfor ikke Frygt for, at den højtærede Justitsminister skulde ville udvise en hel Masse Mennesker paa Grund af Varefordyrelse, netop fordi der er saa ganske overordentlig mange, at man af den Grund slet ikke vilde begynde derpaa.

Med Hensyn til Angrebene i Pressen forundrede det den højtærede Justitsminister, at jeg havde nævnt dem, da de ikke angik de egentlige Udvisninger. Jeg maa tilstaa, at jeg lægger ikke saa overmaade megen Vægt paa den Art Presseartikler, at jeg studerer dem saa nøje, at jeg lægger Mærke til, om vedkommende har været her i halvandet eller to Aar eller hvor længe. Jeg ser kun, at der er Uro paa dette Omraade, og at der fra mange Sider kritiseres og klages. Derfor fremdrager jeg Sagen. Men af samme Grund fastholdt jeg netop i min første Tale — for øvrigt ogsaa anden Gang, jeg havde Ordet —, at det, som interesserede mig, kun var i Udvalget at komme ind paa de Spørgsmaal, der vedrører Loyens Omraade. Jeg agter ikke i Udvalget at gaa videre end til at faa undersøgt, hvorvidt den Praksis, hvorefter Ministeriet har foretaget egentlige Udvisninger, er i Overensstemmelse med Regler, som vi kan billige. Thi i saa Fald er der Mulighed for, at vi vil gaa med til en Forlængelse af Loven.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Steincke: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Den følgende Sag maa, som nævnt, udgaa af Dagsordenen. Tingets næste Møde afholdes i Morgen Kl. 1½ med følgende Dagsorden:

1) Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:

Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Loven af 22. November 1917 om Ændring i § 13 i Lov af 15. Maj 1875 om Tilsynet med fremmede og rejsende m. m.